

EUROPAPARLAMENTET

SPECIALUTGÅVA

EUROPEISKA RÅDET
15 och 16 december 2005
i Bryssel

TAL AV TALMAN JOSEP BORRELL FONTELLES
ORDFÖRANDESKAPETS SLUTSATSER

03/S-2005

*Generaldirektoratet för parlamentets
ledning*

SV

SV

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2005)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2005)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2005

TAL AV TALMANNEN

TAL AV EUROPAPARLAMENTETS TALMAN INFÖR EUROPEISKA RÅDET - DECEMBER 2005

Tack för att ni ännu en gång bjudit in mig att tala inför Europeiska rådet.

Den aktuella politiska situationen i EU gör att det är viktigare än någonsin att nå en överenskommelse om nästa budgetplan.

Jag vill emellertid inte uppta er tid med att tala om sådant ni redan känner till.

Jag föredrar att börja med att erinra er om att en överenskommelse inom rådet är nödvändigt men i sig inte tillräckligt. EU:s tre institutioner, rådet, kommissionen och parlamentet, måste komma överens.

Kanske skulle vissa av er föredra att det inte vore så, eller tror att parlamentet till slut kommer att ge efter för regeringarnas påtryckningar och under alla omständigheter godta den överenskommelse som rådet kommer fram till.

Det skulle vara ett allvarligt misstag om ni agerade på det sättet.

Parlamentet önskar inget hellre än att rådet kommer fram till en överenskommelse.

Men det måste vara en överenskommelse som Europaparlamentet kan godta. I annat fall blir den inte till stor nytta.

Parlamentet kommer att bedöma er överenskommelse med hänsyn till hur den skiljer sig från vårt förslag.

Ni känner redan till vårt förslag som jag lade fram det för rådet i juni i år och jag tror inte att jag behöver upprepa innehållet i det.

Jag kan emellertid redan från början säga att det förslag som lagts fram av rådets ordförandeskap inte har någon möjlighet att bli godkänt av parlamentet.

Ordförandena för de politiska grupperna har enhälligt beslutat att förkasta detta förslag, vilket de i dag framförde till Europeiska rådets ordförande – som jag vill tacka för att han infunnit sig i Strasbourg denna förmiddag.

Man kan säga vad man vill om den brittiska premiärministern, men inte att han är rädd att ta tjuren vid hornen!

Låt mig nu göra några kommentarer som kanske kan bidra till en överenskommelse som kan vara godtagbar för alla.

TAL AV TALMANNEN

Budgeten och projektet

Som ni alla vet är en budget en avspeglning i siffror av ett politiskt projekt – och visst är det så att några länder kanske kan tjäna in lite grand budgetmässigt sett, men de kan också förlora mycket när det gäller EU:s politiska projekt.

Sammanhållning

En av hörnstenarna i detta projekt är sammanhållningen mellan medlemsstaterna.

Det handlar inte om någon slags välgörenhet utan om en skyldighet som är fastlagd i Maastrichtfördraget.

När det gäller de nya medlemsstaterna är denna skyldighet fastlagd i anslutningsfördragen.

Erfarenheten visar att på medellång sikt gynnar sammanhållningspolitiken alla, inte bara de länder som får bidrag från Sammanhållningsfonden.

För tillfället är emellertid sammanhållningen det som offras i det förslag som ni diskuterar.

Parlamentet förkastade ordförandeskapets första förslag eftersom solidaritetsaspekten saknades.

Det andra förslaget har samma brist.

Sammanhållning och konsekvens

I det förslaget offras sammanhållningen som politisk princip. Dessutom är budgeten mindre konsekvent, eftersom de extra resurser som går till sammanhållning fördelas enligt godtyckliga kriterier i form av små gåvor till vissa länder.

Resultatet av detta är en överenskommelse med en minsta gemensamma nämnare som försöker tillgodose enskilda önskemål på bekostnad av ett helhetsperspektiv.

Mina damer och herrar medlemmar i rådet,

Europaparlamentet uppmanar er att respektera överenskommelserna med de nya medlemsstaterna och att tillämpa samma regler för alla.

I annat fall kanske utvidgningen inte kommer att ge det resultat vi alla hoppats på.

Parlamentet uppmanar de länder som hittills dragit nytta av sammanhållningspolitiken att fortsätta att försvara denna princip, även om andra länder kommer att bli bidragsmottagare, och att sluta tänka enbart på hur de själva skall kunna förbli bidragsmottagare.

De andra länderna bör komma ihåg vilka fördelar framstegen i de minst utvecklade medlemsstaterna har inneburit för dem själva i form av ökad efterfrågan och handel.

TAL AV TALMANNEN

Ändrade regler

Europaparlamentet kommer inte att godta en sammanhållningspolitik för de nya och en annan för de gamla medlemsstaterna.

Det är viktigt att noga uppmärksamma de ändringar av reglerna som ordförandeskapet föreslår för att de nya medlemsstaterna skall acceptera nedskärningar i budgeten.

För det första måste eventuella ändringar godkännas av parlamentet genom ett medbeslutandeförfarande. Det räcker alltså inte med att rådets ordförandeskap föreslår dessa ändringar.

Jag vill också erinra om att ordförandeskapets förslag innebär att 45 lagstiftningstexter måste antas genom medbeslutande.

För det andra kan inte gemenskapens politik omvandlas till transfereringar som medlemsstaterna skall göra enligt eget gottfinnande. Parlamentet delar kommissionens oro över dessa förslag.

Minimalistisk budget och nettosaldo

Vad innebär i sak den debatt som hittills ägt rum inom rådet?

- En strävan att minska den totala budgeten som ger intrycket av att ju fler nedskärningar man gör i utgifterna desto bättre blir budgeten.
- Tanken att varje lands nettosaldo skulle vara det enda kriteriet för att mäta framgångar eller misslyckanden i förhandlingarna.

Det går inte att fortsätta på detta sätt.

Under diskussionerna verkar ni inte se EU som en lösning utan bara som ett problem. Och eftersom EU framstår som ett problem måste dess verksamhet begränsas genom nedskärningar i budgeten.

Den bästa budgeten är inte den minsta budgeten utan den som gör att de föreslagna målen kan uppnås på det mest effektiva sättet.

I morse antog Europaparlamentet i enighet med rådet budgeten för 2006.

Enligt denna budget uppgår medlen till 1,09 procent av BNP för 25 länder.

Men för perioden 2007–2013, när 27 länder är medlemmar i unionen, räknar ni med medel motsvarande 1,03 procent av BNP.

Tror ni verkligen att detta är realistiskt? Det ni föreslår innebär inte ett behållande av status quo tills det blir möjligt att börja med genomgripande reformer, utan i själva verket ett steg bakåt.

TAL AV TALMANNEN

Varje gång ni möts – som i Hampton Court – föreslår ni dessutom att EU skall sätta upp nya mål och införa nya verksamhetsområden i sin interna politik och i sin roll som global aktör.

Det slutliga resultatet av detta, bortsett från all retorik om vars och ens engagemang för Europa, är att projektet blir alltmer urvattnat.

Ni antar överenskommelser som ni måste revidera innan bläcket torkat, och ni avger löften som ni inte kan uppfylla.

Det går inte att samtidigt fortsätta att fylla containern och minska innehållet i den.

Resultatet av detta är att EU-projektet får dåligt rykte.

Nettosaldoargumentet följer en destruktiv logik som förstör hela gemenskapsandan och gör att EU betraktas som något som kostar för mycket och som inte ger tillräckligt tillbaka.

Ni bör inte bli förvånade om det sedan går som det går...

Alla kan inte samtidigt förbättra sina nettosaldon.

Det är matematiskt omöjligt.

Med allt fler medlemsstater med allt fler varierande önskemål, där alla enbart tänker på att förbättra sitt förhållande till EU i budgetmässiga termer, och med enhällighet som beslutsregel är det inte konstigt att det blir allt svårare att nå en överenskommelse och att lösningarna blir ett lapptäcke av nationella intressen som avlägsnar sig allt längre bort från ett enhetligt projekt.

Det europeiska mervärdet

Om vi resonerar på detta sätt glömmet vi bort fördelarna med ett medlemskap i EU: skapandet av miljontals arbetstillfällen tack vare den inre marknaden, ett kraftigt ökat handelsutbyte inom unionen, EU:s ställning som världens största handelspartner m.m.

Om vi inte vill tänka i termer av en politisk gemenskap, låt oss åtminstone se till de övergripande fördelarna!

Budgetdebatten kan inte fortsätta att behandlas som ett nollsummespel.

Det är detsamma som att förneka existensen av det europeiska mervärdet.

Vad är EU:s budget till för?

Den är till för att finansiera politiska åtgärder som vi anser kan genomföras mer effektivt gemensamt än var och en för sig. Med andra ord, för att ge dessa åtgärder ett europeiskt mervärde.

TAL AV TALMANNEN

Utifrån detta perspektiv är det ingen mening med att vi dagligen upprepar för allmänheten i våra länder att EU måste utvidgas ytterligare och att vi måste neutralisera globaliseringens negativa effekter och utveckla en gemensam politik för forskning, innovation m.m. om vi inte kan avsätta de budgetmedel som behövs för detta.

Inkomster och utgifter

Budgetdebatten gör det hur som helst nödvändigt att överväga inkomster och utgifter.

Inkomster

Som ni vet har parlamentet inga befogenheter i frågor som rör inkomster.

Det rör sig om en demokratisk anomali som endast kan förstås mot bakgrund av den speciella historiska process som ligger bakom EU:s bildande. Frågan måste någon gång lösas, men i dag är naturligtvis inte det rätta tillfället.

Det är dock detta som ligger till grund för kritiken mot parlamentet som en institution som är beredd att spendera mer eftersom den inte måste kräva in motsvarande skatter från medborgarna.

Två kommentarer är på sin plats i detta sammanhang:

1. Parlamentet har alltid varit mer återhållsamt i ökningen av de utgifter för vilka det har beslutsbefogenhet än vad rådet har varit på sitt område.
2. Förr eller senare måste EU:s inkomspolitik ses över så att varje land bidrar i proportion till sin BNP per capita.

Detta skulle göra det möjligt att mäta effekterna i fördelningsmässiga termer, dvs. hur väl utgiftspolitiken bidrar till sammanhållningen.

Det skulle även göra det möjligt att med större lugn och på ett mer rationellt sätt behandla problem som den gemensamma jordbrukspolitiken eller den så kallade brittiska rabatten.

Den brittiska rabatten

Eftersom den brittiska rabatten utgör en del av inkomspolitikerna har parlamentet inga befogenheter och skulle för övrigt inte ha mycket att säga.

Jag vill dock inte förbigå detta kniviga problem.

Parlamentet anser att översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken varken är eller får vara grunden till eller villkoret för den oundgängliga översynen av den brittiska rabatten, som uppkom under omständigheter som radikalt skiljer sig från de som råder i dag.

TAL AV TALMANNEN

Utvidgningen och den uppenbara förbättringen av den brittiska ekonomin, vilket Tony Blair får en stor eloge för, är anledningen till att det synsätt som ligger bakom sänkningen av det brittiska bidraget till EU:s budget måste ändras.

Alla måste bidra till finansieringen av kostnaderna för utvidgningen till dess att denna genererar fördelar för alla, i synnerhet de som i första hand har förespråkat denna utvidgning. Eftersom utvidgningen är ett bestående fenomen måste ändringarna av den brittiska rabatten också vara bestående. Det håller inte med övergångsbidrag och undantagsbidrag som i längden inte ändrar systemets inneboende karaktär.

Utgifter

Totala resurser

Det förslag som ni skall diskutera – och som parlamentet avvisar – är ett förslag för ett ”mini-EU” när det gäller ambitionsnivå som är oförenligt med ett ”maxi-EU” när det gäller geografisk utbredning.

Det går inte att alltmer nagga EU i kanterna samtidigt som dess befolkning ökar.

Denna budget är inte förenlig med ett modernt, dynamiskt, öppet, sammanhållet, hållbart och rättvist EU, vilket Barroso gav uttryck för i sin skrivelse.

Den slutliga överenskommelse som obönhörligen måste nås, först hos er och sedan tillsammans med kommissionen och Europaparlamentet, kräver en avsevärd ökning av anslagen till de faktorer som är drivande för tillväxten och sysselsättningen.

Jordbruksutgifterna

Inte heller på detta område har parlamentet sista ordet, men jag tar mig ändå friheten att erinra er om att ni redan 2002 beslutade att reformera den gemensamma jordbrukspolitiken på ett sätt som innebar att marknadsutgifterna skulle minska med 10 procent fram till 2013. Effekterna av denna reform, som ni alla kom överens om 2002, syns redan i budgeten.

Den centrala frågan i denna reform är stödet till landsbygdsutveckling som utgör jordbrukspolitikens enda nyskapande aspekt.

Märkligt nog innehåller ordförandeskapets förslag emellertid en rad nedskärningar av denna politik för landsbygdsutveckling.

Beror det mån tro på att ordförandeskapet vet att regeringarna är mindre känsliga för denna framtidspolitik än för den politik som garanterar status quo?

Å andra sidan måste kritiken av den gemensamma jordbrukspolitiken bli mer nyanserad. Det är dags att sluta upp med att proklamera att marknadsliberaliseringen är universallösningen för alla de fattigaste länderna.

TAL AV TALMANNEN

Kommissionsledamot Mandelson påminde oss om detta dagen före WTO-mötets öppnande. En omfattande liberalisering kommer utan tvekan att gynna stora länder som Brasilien och Argentina men inte de länder i Afrika som är knutna till EU via förmånsavtal. Låt oss inte offra dessa länder på liberaliseringens altare.

Halvtidsöversyn

Parlamentet kan ställa sig bakom förslaget om en halvtidsöversyn av budgetplanen, förutsatt att den är brett upplagd och förutsättningslös och förutsatt att den är öppen och genomförs i samarbete mellan institutionerna.

Igår protesterade ingen parlamentsledamot mot en sådan översyn.

Behovet av en överenskommelse och möjliga alternativ

Jag upprepar att Europaparlamentet vill ha en överenskommelse, men inte vilken överenskommelse som helst.

Parlamentet vill inte ha en överenskommelse som kan leda till oenighet mellan EU:s institutioner, vilket skulle innebära att EU ställs utan budgetplan och försätts i en ännu djupare kris än den som för närvarande råder.

Alternativ

Därför är det bra om ni känner till vilka alternativen är för den händelse det inte nås en överenskommelse om budgetplanen.

Oberoende av vilket alternativ som väljs med avseende på beloppet för budgeten för 2007 kommer det att vara högre än det som det brittiska ordförandeskapet har föreslagit.

Första alternativet: Förlängning av den nuvarande budgetplanen år för år i enlighet med vad som förutses i det interinstitutionella avtalet.

Åtagandebemyndigandena för 2007 skulle hamna på omkring 1,08 procent.

Andra alternativet: En budget för 2007.

Genom att tillämpa artikel 272 i fördraget skulle vi hamna på 1,11 procent av BNP.

Med ett sådant årligt budgetförfarande kan Europaparlamentet, utan rådets godkännande, besluta om de icke-obligatoriska utgifterna.

Som ni ser finns det frestande lösningar som det vore lämpligt att beakta, men det önskvärda är att ni når en överenskommelse som alla institutioner kan sluta upp bakom.

TAL AV TALMANNEN

Sammanfattningsvis föreslår parlamentet en budget som kan

- uppfylla de åtaganden som har gjorts gentemot de tio nya medlemsstaterna,
- fullfölja EU:s struktur- och miljöpolitik,
- utveckla den framtidspolitik som utgörs av forskning och utveckling samt tillgång till kunskap för alla.

Efter att ha diskuterats ingående finns det inget nytt i detta förslag.

Helt kort kan man säga att antingen sänker vi vår ambitionsnivå för EU eller så ger vi EU alla de resurser som behövs för att förverkliga denna ambitionsnivå.

Europaparlamentet är en pålitlig och konstruktiv institution, vilket det nyligen visade i samband med granskningen av Reach-direktivet och förhandlingarna med kommissionen och rådet (Frattini och Clarke) som gjorde det möjligt att på rekordtid nå en överenskommelse om direktivet om lagring av uppgifter.

Endast genom ömsesidigt samarbete kan Europeiska unionen gå framåt.

Tack så mycket.
